

Združenie domových samospráv (EIA/SEA)

Od: Združenie domových samospráv (EIA/SEA) <eia@samospravydomov.org>
Odoslané: pondelok, 2. októbra 2023 0:27
Komu: oszp.KE@minv.sk
Kópia: michal.rachela@inflow.sk; 'Jozef Šimek | OCCAM'; zds-mailing-list@googlegroups.com; 'Jan Tkac'
Predmet: RE: OU-KE-OSZP3-2023/036240-015 (EIA: Bytové domy Rezidencia Tesla)

Odvolanie voči rozhodnutiu Okresného úradu Košice č. OU-KE-OSZP3-2023/036240-015

Voči rozhodnutiu Okresného úradu Košice č. OU-KE-OSZP3-2023/036240-015 zo dňa 20.09.2023 sa odvolávame z dôvodu nedodržania účelu zisťovacieho konania podľa §2 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie pričom napadnuté rozhodnutie nespĺňa všetky náležitosti rozhodnutia podľa §46 správneho poriadku nakoľko nebolo zosúladiť s inými právnymi predpismi a za týmto účelom nebol zistený plný skutkový stav veci; konkrétne:

- 1) Podľa §46 správneho poriadku „*Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a os“tatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*“

Právnymi predpismi, s ktorými nebolo napadnuté rozhodnutie zosúladiť sú: Aarhuský dohovor vyhlásený v zbierke zákonov pod č.43/2006, Smernica o EIA zverejnená v zbierke európskych právnych aktov, zákon o ochrane prírody a krajiny č.543/2002 Z.z. a zákon o životnom prostredí č.17/1992 Zb.

Podľa §2 písm. b zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je účelom zisťovacieho konania najmä „zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie“; podľa písm.e je to najmä „získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.“; a podľa písm.d je to najmä „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia“ s legislatívnym odkazom na zákon o životnom prostredí č.17/1992 Zb.

Uvedený účel zákona nebol dodržaný resp. zisťovacie konanie bolo vedené spôsobom, ktoré nevedlo aplikácii procesných noriem v zmysle čl.152 ods.4 Ústavy SR tak, aby výsledok konania zabezpečil účel zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Rozhodnutie ta v rozpore s §46 správneho poriadku nebolo zosúladiť s §2 písm.b zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a teda ani s čl.152 ods.4 Ústavy SR.

- 2) Podmienkou rozhodnutia je aj „*Pri návrhu v blízkosti pozemných komunikácií je nevyhnutné posúdiť nepriaznivé vplyvy z dopravy a dodržať pásmo hygienickej ochrany pred hlukom a negatívnymi účinkami dopravy podľa vyhlášky MZ SR č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí v znení neskorších predpisov.*“.

Uvedené je pri tom základným kritériom zisťovacieho konania podľa bodu I.3 a I.4 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a to tzv. vplyvy na vstupe a vplyvy na výstupe.

Tým nebolo rozhodnutie zosúladiť s §2 písm.d a písm.e zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, nakoľko je účelom práve zisťovacieho konania tieto vplyvy posúdiť tak, aby sa tým vytvoril odborný podklad pre následné povoľujúce orgány a v prípade potreby aj určil primerané opatrenia

To Okresný úrad Košice nevykonával a tak svoje rozhodnutie nezosúladiť ani len s §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, lebo na rozhodnutie nepoužil uvedené kritérium a tým, že posúdenie nechal na následný povoľujúci orgán rozhodol aj na základe nespoľahlivo zisteného stavu veci;

podobne svoje rozhodnutie nezosúladil ani s §29 ods.13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a teda neurčil primerané opatrenia.

Avšak tým, že bolo ako podmienka toto zisťovanie „posunuté“ následným povoľujúcim orgánom je preukázané, že ide o kritérium, ktoré je potrebné uplatňovať a rozhodovať s jeho použitím. To však okresný úrad neurobil; nerozhodoval totiž podľa osobitných noriem práva ale len výlučne podľa všeobecných procesných noriem správneho poriadku, ktorých použitie nezosúladil s účelom a cieľom zisťovacieho konania a ani s §29 ods.3 a ods.13 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie..

- 3) Podmienkou rozhodnutia je aj *„Navrhnuť a dodržať opatrenia na elimináciu celkového zaťaženia územia, redukcie účinkov prašnosti a dopadov emisií, hluku z dopravy navrhovanej činnosti realizáciou čo najväčšieho podielu zelene a zelených plôch v území dotknutom zámerom (najmä výsadbou listnatých drevín nadštandardnej veľkosti).“*

Aj pre túto podmienku platí analogická argumentácia ako v predchádzajúcom bode; táto podmienka je predmetom kritéria č. I.4 a najmä kritéria č.I.7 prílohy č.10 k zákonu o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

- 4) Podľa čl. 6 ods.4 Aarhuského dohovoru *„Každá Strana umožní včasnú účasť verejnosti v čase, keď sú ešte otvorené všetky možnosti a účasť verejnosti sa môže uskutočniť efektívne.“* A podľa čl.6 ods.4 konsolidovaného znenia Smernice o EIA *„Dotknutej verejnosti sa poskytnú včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa procesov rozhodovania týkajúceho sa životného prostredia uvedených v článku 2 ods. 2 a na tento účel je oprávnená vyjadriť pripomienky a stanoviská, kým sú ešte príslušnému orgánu alebo orgánom otvorené všetky možnosti, predtým ako sa rozhodne o žiadosti o povolenie.“*

Takýmto časom, kedy sa môže vykonať efektívna účasť verejnosti je v dôsledku druhej vety §24 ods.2 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie práve čas trvania zisťovacieho konania, v ktorom majú byť záujmy verejnosti a jej pripomienky predmetom zisťovacieho konania.

Spôsob, akým sa to má udiať musí napĺňať charakter odbornej diskusie či konzultácie s verejnosťou (viď ďalší odvolací bod), ktoré sa neuskutočnili a tým úrad konal v rozpore s §3 ods.2 správneho poriadku, nakoľko neumožnil verejnosti uplatňovať si svoje práva podľa Aarhuského dohovoru spôsobom, ktorý Aarhuský dohovor predpokladá a preto je **rozhodnutie vydané v rozpore s §46 správneho poriadku tým, že nebolo zosúladené s ustanoveniami Aarhuského dohovoru, ktoré si ZDS v priebehu konania uplatňovalo.**

- 5) Podľa čl.6 ods.5 Aarhuského dohovoru, ktorý je medzinárodnou zmluvou s prednosťou pred slovenským právom publikovanou v zbierke zákonov pod č.43/2006 *„Každá Strana, ak je to primerané, podnecuje potenciálnych žiadateľov, aby zistili zainteresovanú verejnosť, vstúpili s ňou do diskusie a ešte pred požiadaním o povolenie jej poskytli informáciu o cieľoch ich žiadosti.“*

Podľa čl. 6 ods.5 konsolidovaného znenia Smernice o EIA, ktoré recepčnou normou §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je súčasťou legislatívy posudzovania vplyvov na životné prostredie, *„Podrobné úpravy pre informovanie verejnosti (napríklad vyvesenie plagátov v určitom okruhu alebo zverejnenie v miestnej tlači) a konzultácií s dotknutou verejnosťou (napríklad písomnými zásielkami alebo prostredníctvom verejnej ankety) určia členské štáty.“*

Príslušnou normou upravujúcou informovanie verejnosti je všeobecné ustanovenie §3 ods.6 správneho poriadku *„Správne orgány sú povinné na úradnej tabuli správneho orgánu, na svojom webovom sídle, ak ho majú zriadené alebo aj iným vhodným spôsobom zrozumiteľne a včas informovať verejnosť o začatí, uskutočňovaní a o skončení konania vo veciach, ktoré sú predmetom záujmu verejnosti alebo o ktorých to ustanovuje osobitný zákon. Pritom sú povinné ochraňovať práva a právom chránené záujmy účastníkov konania a iných osôb. Úradná tabuľa správneho orgánu musí byť nepretržite prístupná verejnosti.“* v súbehu s §23 ods.1 až ods.3, §24 a §29 ods.15 a ods.16 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie:

- *Príslušný orgán do siedmich pracovných dní od doručenia zámeru podľa § 22 zašle zámer povoľujúcemu orgánu, rezortnému orgánu, dotknutému orgánu a dotknutej obci. Príslušný orgán zverejní bezodkladne prostredníctvom webového sídla ministerstva zámer a oznámenie o predložení zámeru, ktoré obsahuje*

základné údaje o navrhovanej činnosti a základné údaje o navrhovateľovi. Základnými údajmi o navrhovanej činnosti sú názov, miesto realizácie, predmet činnosti a základnými údajmi o navrhovateľovi sú názov, adresa alebo sídlo navrhovateľa.

- Príslušný orgán môže určiť, že z dôvodu veľkého počtu dotknutých obcí bude zámer na nahliadnutie len v ním vybraných obciach, svoje rozhodnutie oznámi aj ostatným dotknutým obciam v lehote podľa odseku 1.
- Dotknutá obec do troch pracovných dní od doručenia zámeru alebo oznámenia podľa odseku 2 informuje o ňom verejnosť na úradnej tabuli obce a zároveň oznámi, kde a kedy možno do zámeru nahliadnuť, v akej lehote môže verejnosť podávať pripomienky a miesto, kde sa môžu pripomienky podávať. Zámer musí byť verejnosti sprístupnený najmenej po dobu 21 dní od zverejnenia informácie o jeho doručení.
- Príslušný orgán informuje bezodkladne verejnosť na svojom webovom sídle, prípadne aj na svojej úradnej tabuli o a) tom, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena podlieha zisťovaciemu konaniu, posudzovaniu vplyvov, konaniu podľa § 19 a o skutočnosti, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena podlieha posudzovaniu vplyvov presahujúcich štátne hranice, ak ide o tento prípad; b) svojej právomoci na vydanie rozhodnutia k navrhovanej činnosti alebo jej zmene v zisťovacom konaní alebo v posudzovaní jej vplyvov a o povoľujúcom orgáne; c) tom, že od povoľujúceho orgánu a príslušného orgánu možno získať informácie o navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ktorá je predmetom konania; d) povoleniach potrebných na realizáciu navrhovanej činnosti alebo jej zmeny; e) odbornom stanovisku podľa § 18 ods. 1 písm. g), zámere podľa § 22 a 23, rozsahu hodnotenia podľa § 30 a správe o hodnotení činnosti podľa § 31; f) čase, mieste a spôsobe, ktorým sa relevantné informácie sprístupnia verejnosti vrátane informácie o konaní verejného prerokovania; g) podrobnostiach zabezpečenia účasti verejnosti v konaní vrátane informácií o povoľujúcom orgáne, ktorému možno zaslať pripomienky alebo otázky, a o podrobnostiach o lehote na zaslanie pripomienok alebo otázok; h) praktických informáciách o prístupe k správnomu konaniu a súdnemu konaniu podľa tohto zákona, najmä o prístupe verejnosti k opravným prostriedkom pred správnym orgánom a pred súdom a určenie štádia konania, v ktorom možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo nečinnosť; i) iných informáciách dôležitých na vydanie záverečného stanoviska alebo povolenia.
- Príslušný orgán zašle rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní aj rezortnému orgánu, povoľujúcemu orgánu, dotknutému orgánu, dotknutej obci a zverejní ho na svojom webovom sídle a zároveň na svojej úradnej tabuli, ak ju má k dispozícii.
- Dotknutá obec o rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní bezodkladne informuje verejnosť na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené, a na úradnej tabuli obce.

Príslušnou normou upravujúcou spoluúčasť na rozhodovaní verejnosti je §24 ods.3 a ods.4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „Verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4; b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8; c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2; d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9. Verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len "rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní"), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásť deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.“

Príslušnou normou upravujúcou konzultácie je §63 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie:

- (1) Príslušný orgán pri posudzovaní vplyvov strategických dokumentov alebo navrhovaných činností alebo ich zmien zabezpečí vykonanie konzultácií s povoľujúcim orgánom alebo schvaľujúcim orgánom, rezortným orgánom, dotknutým orgánom, dotknutou obcou a dotknutou verejnosťou, ktorá má možnosť zúčastniť sa konzultácií počas celého procesu posudzovania vplyvov.
- (2) Obsahom konzultácií medzi navrhovateľom, obstarávateľom a ostatnými subjektmi procesu posudzovania vrátane verejnosti môžu byť najmä
 - a) doplňujúce informácie o strategickom dokumente a navrhovanej činnosti,

- b) *informácie o možných vplyvoch strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia,*
- c) *vzájomné oboznámenie sa so stanoviskami,*
- d) *doplnenie alebo upresnenie navrhovaných opatrení,*
- e) *obsah a rozsah poprojektovej analýzy.*

(3) Príslušný orgán uvedie výsledky konzultácií v odôvodnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania podľa § 7 a 29 a v záverečnom stanovisku podľa § 14 a 37.

§63 je transpozičnou normou a teda v zmysle interpretácie právnych predpisov osobitnou normou, ktorá sa spravuje zásadou *lex specialis derogat lege generalis* ako aj zásadou *lex superior derogat lege inferior*, čo vymedzuje aj jej vzťah k správneho poriadku; iným slovom, na zabezpečenie konzultácii sa vzhľadom na zásadu subsidiaritu nevzťahujú všeobecné normy správneho poriadku; §64 sa uplatňuje len čo do spôsobu zabezpečenia konzultácie nie čo do jej náležitostí a obsahu.

Okresný úrad Košice nezabezpečil konzultácie podľa §63 s verejnosťou, hoci sa toho domáhala a tým pádom porušil čl.6 ods.4 konsolidovaného znenia Smernice o EIA, ktoré sa prostredníctvom §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie stalo súčasťou zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a teda verejnosť nemala možnosť konzultácie pre daný zámer.

Okresný úrad Košice v rozhodnutí neuviedol výsledky konzultácie ako požaduje §63 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a teda napadnuté rozhodnutie neobsahuje všetku náležitosti rozhodnutia a teda je v rozpore s §46 správneho poriadku.

Okresný úrad nezabezpečil súlad rozhodnutia s čl.6 ods.4 a čl.6 ods.5 Aarhuského dohovoru a ani s čl.6 ods.4 a čl.6 ods.5 konsolidovaného znenia Smernice o EIA a teda napadnuté rozhodnutie je v rozpore s §46 aj z tohto dôvodu.

- 6) Rozhodnutie možno spĺňa náležitosti podľa správneho poriadku ale neobsahuje všetky vyžadované náležitosti podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (napr. výsledok konzultácie) a preto v skutočnosti nespĺňa všeobecné náležitosti rozhodnutia podľa §46 správneho poriadku, hoci možno spĺňa osobitné náležitosti podľa §47 správneho poriadku a tak nie je v súlade so zákonom.
- V tomto spočíva aj procesný trik, ktorým správny orgán sledoval nelegitímny cieľ a tým je poškodiť verejnosť na jej právach vyplývajúcich z Aarhuského dohovoru ako aj konsolidovaného znenia Smernice o EIA, ktorá sa stala súčasťou legislatívy posudzovania vplyvov na životné prostredie recepcnou normou §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Pre interpretáciu právnych noriem slovenského práva sa v dôsledku judikátov Ústavného súdu uplatňujú nasledovné interpretačné pravidlá:

- Lex superiro derogat lege inferior
- Lex specialis derogat lege generalis
- Teleologický výklad zákona podľa čl.152 ods.4 Ústavy SR, podľa ktorého je nutné právne predpisy vykladať podľa ich cieľa a účelu ako aj súčasne podľa cieľa a účelu Ústavy SR
- Zásada hľadania skutočného obsahu právnej normy podľa rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 295/2017 a sp.zn. III.ÚS 341/07
- Zásada uprednostnenia záujmom verejnosti na životnom prostredí pred ekonomickými záujmami navrhovateľa a hospodárskymi záujmami spoločnosti v zmysle záväzného výkladu európskeho práva podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ č. C-416/10 (<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-416/10&language=SK>)

Vďaka tejto recepcnej norme §66 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie sa pre aplikáciu Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA nepoužíva len základné pravidlo podľa čl.288 Zmluvy o fungovaní EÚ, kedy je len na vnútroštátnom práve akým spôsobom naplní Aarhuský dohovor a Smernicu o EIA ale Smernica o EIA sa stáva priamo súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a preto je potrebné uplatňovať kolízne normy interpretácie právnych predpisov s medzinárodným prvkom (Aarhuský dohovor) a s európskym prvkom (Smernica o EIA).

Skutkové a právne odôvodnenie rozhodnutia ako aj vysporiadania sa s úkonmi verejnosti ako účastníkov konania v rozpore s §46 správneho poriadku nebolo zosúladené s vyššie uvedenými interpretačnými pravidlami a teda právnymi predpismi na základe ktorých tieto predpisy sú súčasťou právneho poriadku resp. sú záväzným spôsobom ich interpretácie.

- 7) §29 ods.3 „Ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.“

Okresný úrad Košice nerozhodoval v rozsahu a spôsobom určeným §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ale len v rozsahu správneho poriadku ktoré považoval za primerané aplikovanie §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Iným slovom nerozhodoval aj na základe pripomienok ZDS, ako diktuje §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ale len v rozsahu voľnej úvahy podľa §34 ods. 4 správneho poriadku, pričom si aj sám určil rozsah dôkazov, na ktoré prihliadal a to sú niektoré stanoviská orgánov štátnej správy.

Na odôvodnené stanovisko ZDS neprihliadal ako na osobitný vstup do zisťovacieho konania podľa §24 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ale iba ako na „obyčajnú“ námietku, s ktorou sa stačí vysporiadať podľa poslednej časti §47 ods.3 správneho poriadku; v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie tak neobsahuje ani zdôvodnenie podľa §20a zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ale iba zdôvodnenie podľa §47 ods.3 správneho poriadku.

Podobne nepostupoval ani podľa §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie čo sa týka povinného rozsahu zohľadňovania ani vo vzťahu ku rozhodovaniu prihliadajúc na kritériá podľa §10 k zákonu EIA nakoľko v odôvodnení rozhodnutia neuvádza ktoré kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu EIA pri rozhodovaní použil a ako ale len na základe voľnej úvahy podľa §34 ods.4 správneho poriadku v rozsahu, ktorý si sám určil podľa §34 ods.5 bez toho aby prihliadal na stanovisko ZDS (ako káže §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie) a bez toho, aby použil konkrétne kritériá a uviedol ako ich použil na rozhodnutie; úrad vydal rozhodnutie v rozpore s §46 správneho poriadku tak, že ho nezosúladiť s požiadavkami uvedeným právnych noriem. **Rozhodnutie tak v rozpore s §46 správneho poriadku nebolo zosúladené s §29 ods.3 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie kedy sa pri rozhodovaní neprihliadalo na stanoviská ZDS a nepoužili sa konkrétne kritériá podľa prílohy č.10 k zákonu EIA. V konečnom dôsledku tak napadnuté rozhodnutie v rozpore s §46 správneho poriadku nedôsledne zistilo stav veci o ktorej okresný úrad rozhodoval.**

Vo výsledku je napadnuté Rozhodnutie len formalistickým dokumentom, ktorým sa ipso facto umožňuje získať povolenie na realizáciu navrhovanej činnosti ale bez toho, aby bola predmetom účinného posudzovania vplyvov na životné prostredie ako spôsobu zabezpečenia vysokej ochrany životného prostredia. Proces vedúci k rozhodnutiu nedostatočným spôsobom uplatňuje ustanovenia osobitných právnych predpisov ohľadne participácie verejnosti čo sa týka ako prístupu k informáciám tak aj k reálnej možnosti projekt reálne ovplyvniť. Úrad postupoval tak, že práva verejnosti neboli a ani nemohli byť reálne naplnené a to preto, že pristúpil k aplikácii tzv. právneho minimalizmu.

Zjednodušene povedané: úrad rozhodoval len, aby nejako rozhodol a nespôsobil omeškanie rozhodnutia; dodržanie práv verejnosti vôbec nebral do úvahy. Mal pri tom vyvolať zdania zákonnosti; t.j. že nezákonnosť nie je zrejma ale na jej odhalenie a pochopenie je potrebná istá právna erudícia. Na to sa úrad aj spoliehal vzhľadom na vládou presadzovanú politiku rozhodovania za každú cenu a ostentatívneho potláčania práv ekologickej verejnosti reprezentovanej práve ZDS. Táto vládou presadzovaná politika v praxi ipso facto znamená abdikáciu na kvalitu rozhodnutí ale prevažuje utilitárny pragmatizmus presadzovania vládnych záujmov, ktoré v praxi vykonáva práve sústava miestnej štátnej správy. V skutočnosti tak vládou aplikovaný systém viedol nielen k zníženiu kvality v konaniach EIA a teda v konaniach, ktorými sa v praxi aplikuje Aarhuský dohovor a sústava environmentálnych smerníc EÚ, ale k rozvratu právneho štátu. Z hľadiska právnej teórie ide o kombináciu formalizmu, pozitivizmu a legalizmu. Takýto výkon štátnej moci vychádza z čínskeho konfucionistického myšlienkového prúdu fa-ťia (zákonodarcovia), ktorý bol jeden z hlavných myšlienkových prúdov v starej Číne, ktorý bol odporcom

konfucianizmu, a podľa ktorého prirodzené zákony (tao) určujú vývin vecí, pričom aj ľudská spoločnosť musí mať vlastné zákony (fa), ktoré by boli pre ľudí kritériom ich konania. Tieto zákony sú v konfucionistickom poňatí hlavným nástrojom štátu v boji za upevnenie moci a rozkvet krajiny. V našich podmienkach bol používaný socialistickým československom v rámci jeho snáh o právny pozitivizmus a predstieranie práva najmä vo vzťahu k Západným krajinám; v bežnom jazyku má takéto používanie štátnej moci označenie „normalizácia“.

Jedným z prejavov bola aj kolektivizácia práva na životné prostredie, ktoré bolo subsumované pod verejné právo stavebné ako súčasť budovania socialistickej spoločnosti a socialistického hospodárstva najmä pôsobením zákona č.50/1976 Zb., ktorým sa zaviedli procesné úradné postupy, ktorými sa tieto politické ciele dosahovali; jeden zo sprievodných javov bolo nerešpektovanie vlastníckeho práva ale aj nerešpektovanie práva na priaznivé životné prostredie (XXXXXX). T bolo aj dôvodom vzniku disidentského hnutia Bratislava nahlas!, ktoré sa pričínilo nielen k pádu komunizmu na našom území ale aj k renesancii environmentálneho práva na prelome miléníí (od 1992 do 2004) kedy vznikli všetky súčasné moderné právne predpisy chrániace verejné záujmy životného prostredia. Slovenská republika reagovala vlastnou legislatívou, napr. zákonom o posudzovaní vplyvov na životné prostredie č.127/1994 Z.z.

V protiklade k socialistickému poňatiu práva sa z USA vyvinuli právne školy, ktoré sa vyjadrujú k tomu, aké by malo byť právo po obsahovej stránke, akými princípmi by sa malo riadiť zákonodarstvo a súdnictvo, aký je vzťah práva k hodnotám spoločnosti (napr. sociálna spravodlivosť, voľný trh), vyjadrujú sa k úlohám právnikov, zákonodarcov a sudcov, k právnickému vzdelávaniu. Ich predstavitelia formulujú očakávania kladené na právny systém a kriticky sa vyjadrujú k miere ich naplnenia, študujú možnosti ich naplnenia v rámci danej situácie (ako to umožňuje aktuálny status quo). Predstavitelov tohto prúdu v právnej vede spája so sociológiou práva viacero črt, okrem iného, akceptácia „spoločenského života“ práva, čiže jeho prejavov a dopadov v mimoprávnej oblasti, skúmanie spoločenských funkcií práva, recepcia prác M. Webera a iných predstaviteľov sociológie práva, absorbovanie teórií a niektorých pojmov, ktoré vznikli v sociológii. Všetky tieto prístupy k právu sa v priebehu 20. storočia zaoberali otázkami veľkých sociálnych štruktúr a sociálnych inštitúcií, konaním inštitucionálnych aktérov (makroúroveň spoločnosti), ale absorbovali tiež tzv. obrat ku každodennosti a zaoberali sa otázkami konania individuálnych aktérov a motiváciou individuálneho rozhodovania (mikroúroveň spoločnosti), a reagovali aj na tzv. obrat k jazyku (narrative turn), ktorý sa spája s nástupom epochy postmoderny.. Aj tento teoreticko-právny prístup stál za vznikom Aarhuského dohovoru či Smernice o EIA, ktoré vznikli syntézou teoreticko-právneho uvažovania tejto školy v kombinácii so slovenskými prameňami práva (Aarhuský dohovor právne vychádza z rozsudku Medzinárodného súdu v kauze Gabčíkovo a súčasne platná Smernica o EIA vychádza najmä z legislatívneho príkladu Slovenskej republiky a to zákona č.127/1994 Zb. a zákona č.24/2006 Z.z. účinného do konca roka 2014).

Paradoxne, Slovensko bolo aj prvou krajinou, voči ktorej bol vedený infridgement za porušovanie Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA: To viedlo k prijatiu novely č.314/2014 Z.z., ktorá mala hmotne aj procesne posilniť postavenie verejnosti. Bolo to ZDS, ktoré si ako jeden z pilierov svojej činnosti založilo práve využívanie práv vyplývajúcich z tejto legislatívy na to, aby takto spoluovplyvňovalo životné prostredie na Slovensku a spôsob ako aj formy, ktorými sa to deje.

Ide teda o principiálny a civilizačný problém – akým spôsobom zvládať spoločenské problémy (medzi ktoré patrí klimatická kríza, energetická kríza) ako aj oblasť participácie verejnosti v podmienkach demokratickej spoločnosti a právneho štátu, ktorý je moderným štátom a súčasťou Európskej únie a Západného civilizačného okruhu. Sem patrí predovšetkým realizácia ľudských práv (http://ludskeprava.euroiduris.sk/index.php?link=gen_lud_prav) ako aj celospoločenský rozvoj v transformujúcej sa spoločnosti 21. storočia.

V tejto súvislosti je nutné, najmä vo vzťahu k súdnej kontrole zákonnosti, ktorá prichádza do úvahy, skonštatovať že rozhodnutie Ústavného súdu SR č. III. ÚS 357/2023-26 preukazuje skutočnosť, že Slovenská republika uplatňuje také teoreticko-právne východiská prameniace zo socialistického práva, že ani len teoreticky nemôžu byť skonsumované práva verejnosti vychádzajúce z Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA. Zároveň je zrejmé, že významným spôsobom sa na deformácii právneho, spoločenského a aplikačného prostredia podieľala tzv. Matovišova a tzv. prvá Hegerova vláda a to konkrétne najmä bývalý minister hospodárstva Richard Sulík, ktorý vyvolal štátnu šikanu voči ZDS a bývalý minister životného prostredia Ján Budaj, ktorý v rámci koalíčných dohôd zabezpečoval súčinnosť a prežitie vtedajšej vládnej koalície a to aj na úkor verejnosti. Tieto skutočnosti boli predmetom sťažnosti na Európsku komisiu č. CHAP(2022)00380 (<https://online.fliphtml5.com/txsmk/qnvb/#p=1>) a č.CHAP(2023)00129 (<https://online.fliphtml5.com/txsmk/owxv/#p=1>). Európska komisia očakáva súdnu prax v tejto oblasti pred tým, ako

sa rozhodne pre ďalší právny postup proti Slovenskej republike. V uvedených eurošťažnostiach je aj skryté prepojenie medzi aktivizmom, politikou a pravom životného prostredia vykonávaného ekologickými mimovládnymi organizáciami a je to dôkaz, že sa jedná nielen o politický či spoločenský problém, ale aj o právny problém.

V tejto súvislosti je potrebné si pomôcť s dvomi analógiami, ako ich zo svojej právnej praxe popísal JUDr. Procházka:

1. O eurofilnom vlastenectve

(<https://dennikn.sk/3594259/tyzden-v-prave-rada-prochazku-slnko-aj-vychadza/?cst=f1b87ba02f876e45bc04c4ab4b836b2857267f9e2e28f9be921b1dd673512117>):

Hovorí sa, že zahraničná politika je pokračovaním tej domácej. Myslí sa tým asi to, že ten, kto má poverenie spravovať vnútroštátne záležitosti, zároveň spravuje aj vzťahy s inými štátmi. Dobré, to vieme. A chceme tu dnes povedať opak.

Svet je prinajmenšom od konca druhej svetovej vojny (prípadne od konca prvej púnskej vojny) usporiadaný tak, že vonkajšie vzťahy štátu sú kľúčovým determinantom vnútroštátnej politiky. Všetko dôležité, čo sa deje doma, viac alebo menej priamo závisí od medzinárodno-právneho postavenia.

Sú zásadné témy, ktoré sa javia byť vecou domácich špecifik a na ktoré by teda naša zahranično-politická identita nemala mať vplyv. Boj o právny štát, kolabujúce zdravotníctvo či hrozba postupnej erózie dôchodkového systému. Aj tieto témy, resp. našu schopnosť ich efektívne riešiť, však ovplyvní to, či zostaneme na blízkej orbite Bruselu alebo sa od neho budeme odstredivou silou postupne vzdďaľovať.

Prvá možnosť nám zachová šancu na takú účasť na rozhodovaní o globálnych aj vlastných pomeroch, aká výrazne presahuje našu geopolitickú relevanciu. V skratke, zostaneme bezprostredne ovplyvnení „cudzou“ politikou a zároveň disproporčne vplyvní v procesoch jej tvorby. Formálne obmedzená, reálne posilnená suverenita s dosahom, na aký by sme mimo Únie ani nedovideli.

Druhá možnosť nám už v strednodobom horizonte môže ohroziť štátnosť ako takú. Dočasná ilúzia rozhodovacej zvrchovanosti a jej následný zánik.

V tejto chvíli ešte ten výber asi nie je taký jednoznačný a tie trajektórie nemusia byť nezvratné. Predsa len však minimálne z jednej z nich môže byť ťažké vracať sa a už to potom ani nemusí byť úplne v našej moci.

2. Frontex za nič nemôže

(<https://dennikn.sk/3581411/tyzden-v-prave-rada-prochazku-syrski-utecenci-norska-socialka-ukrajinske-obilie/?cst=605d8ab59f3ff6ab8bd482444ffc8d11f0a109858aa7bea6258edce281a216e7>)

Sýrski utečenci sa na Všeobecnom súde EÚ sťažovali, že ich Frontex a grécke úrady vrátili z ostrova Leros, kde mali v úmysle uchádzať sa o azylovú ochranu, späť do Turecka. Žiadali kompenzáciu nákladov, ktoré s útekem zo Sýrie mali, a tiež finančnú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im podľa nich vznikla pre porušenie ich práva na medzinárodnú ochranu, vzhľadom na zákaz kolektívneho vyhostenia, pre porušenie práv dieťaťa, práva na ochranu pred neľudským zaobchádzaním a práva na účinný opravný prostriedok.

Z morálneho, politického i spoločenského hľadiska je to zjavne zásadná téma a také sa skôr či neskôr nevyhnutne stanú aj predmetom súdnej reflexie. Len to niekedy trvá a nie každý pokus vyjde.

V tejto veci sa Všeobecný súd EÚ meritórnemu skúmaniu vyhol a žalobu odmietol z dôvodov, ktoré sa pokojne dajú označiť za procesné. Hovorí síce o absencii príčinnej súvislosti medzi právomocou Frontexu a namietanou ujmu, ale v zásade ide o to, čomu sa odborným žargónom hovorí absencia pasívnej vecnej legitimácie, čiže nespôsobilosť žalovaného subjektu byť adresátom žalobného nároku. V skratke, „úlohou Frontexu je len poskytnúť technickú a operatívnu podporu orgánom členského štátu“. Práve a len tie majú podľa súdu „právomoc posúdiť meritum rozhodnutí o navrátení a skúmať žiadosti o medzinárodnú ochranu“.

Preložené do ľudskej reči, ak by ste boli žalovali priamo Grécko, možno by sme sa museli zaoberať aj hmotnoprávnou podstatou. Vy ste však žalovali servisnú organizáciu, ktorá žiadne vlastné rozhodnutia neprijíma.

Je to alibizmus? V istom pohľade áno, prinajmenšom je to neochota liezť do politicky extrémne brizantnej témy. Z čisto právnej perspektívy je to však ten typ rozhodovacieho minimalizmu, ktorý potvrdzuje relevanciu tak princípu sudcovského sebaobmedzenia, ako aj jednotlivých formálnych rubriík, do ktorých sa treba zmestiť. Nie je to vždy úplne uspokojujúce, ale posilňuje to predvídateľnosť aplikácie práva.

Alebo naopak: formálne to sedí, vecná podstata sa odkladá na neskôr.

V uvedených analógiách vidíme, ako medzinárodné právo (Aarhuský dohovor) a európske právo (Smernica o EIA) pôsobí na vnútroštátne právo (Rozhodnutie a rôzne pohľady naň) a táto kolízia vnímania sa musí v právnej praxi reálne riešiť. Odhaľujú ako proti sebe tieto právne systémy pôsobia. Orgány aplikácie práva však uprednostnili právny minimalizmus a „odkladanie riešenia na neskôr“ pričom sa podriadili politickej objednávke vládnej moci – a to ako v prípadoch popisovaných JUDr. Procházkom, tak aj vo veci tohto odvolania..

Nakoľko však ide o kolíziu medzinárodného a európskeho práva s vnútroštátnym právom, je potrebné na kolíziu aplikovať princíp vychádzajúci zo záväzného rozsudku Súdneho dvora EÚ č.C-416/10 (<https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-416/10&language=SK>) ktorý zakotvuje Zásadu uprednostnenia záujmom verejnosti na životnom prostredí pred ekonomickými záujmami navrhovateľa a hospodárskymi záujmami spoločnosti ako aj záväzným spôsobom stanovuje hraničné kritériá a kolízne normy pri zabezpečovaní aplikačného súladu uplatňovania vnútroštátnych právnych predpisov s medzinárodnými právnymi predpismi (Aarhuský dohovor) a ako aj európskymi právnymi predpismi (Smernica o EIA). Najneskôr súdne inštancie sa budú musieť v spolupráci so SDEÚ zaoberať prejudiciálnou otázkou zosúladenia rozhodovania podľa vnútroštátneho práva s inými právnymi predpismi, kam patria aj Európske právne predpisy. A ak to nespravia justičné orgány, Slovensko bude s veľkou pravdepodobnosťou čeliť ďalšiemu infridgementu pričom v konečnom dôsledku okrem pokút môže byť Slovenská republika vylúčená aj z eurofondových výziev.

Vytrvalosť ZDS tak nie je šikanóznym či zneužívačným výkonom práva a je len dôkazom akým spôsobom vnímajú svoju úlohu v spoločnosti; Je to praktický príspevok k naplneniu nasledovných cieľov (a súčasne právnych problémov):

- 1) Ako zabezpečiť súčasnú realizáciu práva na udržateľný rozvoj a práva na priaznivé životné prostredie
- 2) Ako zabezpečiť ústavné práva na životné prostredie, podnikanie pri súčasnom zachovaní charakteru slovenského hospodárstva
- 3) Ako využiť súčasnú výzvu (nielen z Balíka obnovy) tak, aby boli zárodkom tzv. Zelenej transformácie Európy a teda zabezpečením konkurencieschopnosti Slovenska z dlhodobého hľadiska.

Nejde o zneužívanie práva ale o snahu aplikovať ústavné právo podľa čl.30 ods.1 Ústavy SR priamo ako občania pôsobiť na orgány verejnej moci s cieľom ovplyvnenia ich činnosti tak, aby sa spôsobila zmena výkonu verejnej správy smerom k lepšej správe vecí verejných a k napĺňaniu ľudských práv a riešeniu problémov, ktorým čelíme ako je napr. klimatická kríza a ktoré sú aj predmetom základných ľudských a ústavných práv. .

Ide o legitímny nástroj ekologického občianskeho aktivizmu, ktorým sa sledujú ekologické ciele v konkrétnej jednotlivjej veci tak, aby bola príspevkom v Zelenej transformácii Slovenska a tak budovanie Slovenska a jeho morálna ale aj fyzická obnova založená na demokratickom a právnom štátne, ktorý má svoje civilizačné ukotvenie v Európskej únii.

Podstata tohto odvolania spočíva v tom, že aplikácia vnútroštátneho práva nie je zosúladená s aplikáciou Európskeho práva a medzinárodného práva. A keďže v dôsledku čl.7 ods.2 Ústavy je Smernica o EIA súčasťou vnútroštátneho práva a v dôsledku čl.7 ods.4 a ods.5 Ústavy je aj Aarhuský dohovor súčasťou vnútroštátneho práva a to dokonca s povinnosťou aplikačnej prednosti – vďaka podriadenosti správneho poriadku sa dá tento právny spor formulovať aj ako rozpor napadnutého rozhodnutia s §46 správneho poriadku – nezosúladenie rozhodnutia a rozhodovania s európskym a medzinárodným právom.

Je nám totiž známe, že MŽP SR organizovalo školenia pracovníkov okresných úradov, vrátane Košického, ktorých inštruovalo, že má postupovať v zmysle právneho minimalizmu a formalizmu tak, že bude procesne postupovať podľa správneho poriadku a súlad so Smernicou EIA bude zabezpečovať výlučne podľa interpretačného kritéria v zmysle čl.288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Pracovníci MŽP SR, ktorí mali byť garantom aplikácie Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA tak boli účastníkmi demontáže právneho štátu v tejto oblasti, nakoľko MŽP SR, ktoré

v zmysle §54 ods.2 písm.a zákona EIA „*vykonáva štátnu správu v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie a riadi jej výkon*“ internými riadiacimi aktami a svojou vlastnou činnosťou samo prispelo k tomu, že štátna správa v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie systémovo pôsobí v rozpore s Aarhuským dohovorom a Smernicou o EIA; v zmysle zásady legitímnych očakávaní tak nastal stav, kedy verejnosť nemôže očakávať realizáciu svojich práv vyplývajúcich z medzinárodného práva a európskeho práva a v tomto smere v skutočnosti aj rozhodovanie porušuje čl.288 ZoFEU lebo sa nedosahuje ani len účel a cieľ týchto právnych predpisov.

Nejde tak len o zlyhanie v jednotlivom prípade ale o tak systémovo a politicky zdeformovaný výkon štátnej správy že sa naplnenie Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA ani reálne očakávať nedá. A to už je nielen právny problém ale aj čiastočne nepriamo politický problém (otázka dodržiavania a štandardu medzinárodných záväzkov je politickou otázkou a bola aj predmetom tohto ročnej volebnej kampane). Hoci politická zodpovednosť voči iniciátorom tejto deformácie bola v posledných voľbách vyvodená (strana, ktorej členom je bývalý minister životného prostredia sa z premiérskej strany stala mimoparlamentnou a strana ktorej členom je bývalý minister hospodárstva síce ostala parlamentnou ale výrazne marginalizovanou), právne dôsledky z neplnenia medzinárodných a európskych záväzkov naďalej trvajú a znáša ich Slovenská republika zosobňuje sa v úradníkovi, ktorý rozhodol. Neželaný a Aarhuským dohovorom a Smernicou o EIA nepredpokladaný a nesúladný stav trvá a teda politická zodpovednosť bude pripísaná už aj novej vláde; ak táto neurobí nič pre nápravu stavu lebo aj voľba kontinuity je zodpovednosťou za výkon verejnej správy. Nová vláda sa tak nebude môcť vyhovárať, ak sama nič pre nápravu stavu nespraví.

Exminister hospodárstva Richard Sulík vytvoril politický predpoklad k deformácii práva v oblasti posudzovania vplyvov na životné prostredie tým, že činnosť ZDS označil za obštrukčnú činnosť; tým sa vytvoril politický základ pre snahu „optimalizovať procesy EIA“ a hľadiť na ZDS ako na subjekt, ktorý právo zneužíva miesto toho, aby sa na neho hľadelo ako na subjekt, ktorý právo naplňa a chráni. Minister Ján Budaj a šéfka sekcie EIA na MŽP SR Mgr. Michaela Seifertová sa tomuto politickému tlaku poddali aj vďaka vydieraniu, na ktoré slúžilo podanie trestného oznámenia voči štatutárovi ZDS, nakoľko toto trestné oznámenie obsahovalo aj zdôvodnenie „*V tejto súvislosti Ministerstvo hospodárstva SR poukazuje aj na ďalší jav, ktorý bol pozorovaný v doručených podnetoch, a to skutočnosť, že do správnych a stavebných konaní začali vstupovať pod zámkou ochrany životného prostredia a trvalo udržateľného rozvoja aj iné občianske združenia, ktoré využívajú rovnaký spôsob konania s jeho špecifickými znakmi ako využíva Združenie domových samospráv, napríklad OZ Triblavina alebo OZ Nádej pre Sad Janka Kráľa.*“

Tým špecifickým znakom ktorý Richard Sulík spomína sú osobitné postupy vyplývajúce z Aarhuského dohovoru a Smernice o EIA v zmysle ich transpozície podľa slovenského zákona č.24/2006 Z.z. Štatutárom OZ Triblavina je Mgr. Michaela Seifertová, ktorá bola a stále je šéfkou odboru EIA na MŽP SR; štatutárom OZ Nádej pre Sad Janka Kráľa je Mgr. Art. Elena Pätoprstá, dlhoročná spolupracovníčka Jána Budaja. Takýmto spôsobom Richard Sulík pôsobil na personálny substrát verejnej správy, aby jeho politickým záujmom prispôbili svoju činnosť. Z hľadiska metodického postupu MŽP SR to znamená že v záujme podriadenia sa tomuto politickému vydieraniu vypracovali procesný postup, ktorá sa riadi výlučne správnym poriadkom bez toho, aby sa aplikovali eurokonformným spôsobom normy medzinárodného práva (Aarhuský dohovor) a normy európskeho práva (Smernica o EIA); tým sa zabezpečilo teoreticky najkratší možný procesný postup okresného úradu, v ktorom prvostupňové rozhodnutia zo zisťovacieho konania má vždy príponu -14 alebo -15, teda ide vždy o štrnásť alebo pätnásť procesný úkon okresného úradu. Bolo to však možné len za cenu nesúladu rozhodnutia zo zisťovacieho konania s Aarhuským dohovorom a Smernicou o EIA.

Aj napadnuté rozhodnutie má príponu -015, teda ide o pätnásť procesný úkon správneho orgánu v zisťovacom konaní, čo vykazuje znaky systematického metodického postupu, ktorý bol vypracovaný MŽP SR a ktorým MŽP SR školovalo úradníkov okresných úradov. Pracovali pritom s „úradníckou ješitnosťou“ – vďaka tomu, že úradníkom dali pocítiť, že to vládna moc považuje za „šikanu úradníkov“ tak spoľiehali aj na jednoduchú psychologickú manipuláciu, že úradník bude náchylný takýmto spôsobom konať aj keď v skutočnosti nesie právnu zodpovednosť za rozhodnutie.

Z hľadiska spoločenských implikácií sa okresné úrady nechali zatiahnuť do politickej deformácie aplikačného prostredia, ktorým sa vykonáva aj Aarhuský dohovor aj Smernica o EIA a zabezpečujú, že tento problém a aplikačná nezhoda Slovenskej republiky stále trvá.

Je neskutočné ako jeden egomaniacký narcistický politik akým je Richard Sulík bol ochotný a schopný vtiahnuť do jeho ťaženia všetky zložky štátu, ktoré následne zmanipuloval tak, aby v tomto ťažení voči verejnosti pokračovali aj po tom, čo odíde a aby tak dosiahol takú deformáciu štátnej správy v oblasti posudzovania vplyvov na životné

prostredie, ktoré je systematicky a metodicky diskriminačné a v rozpore s Aarhuským dohovorom ako aj Smernicou o EIA, a tak ohrozil mnohé strategické záujmy Slovenska len preto, že voči ZDS prechováva osobnú animozitu a neváhal do nej vtiahnuť aj zvyšok Sveta. Objektívne však treba skonštatovať, že aj orgány kontroly zákonnosti akým sú správne súdy nespravili nič pre to, aby takúto prax korigovali, čo môže súvisieť s tým, že súčasťou mílnikov čerpania z Balíka obnovy je okrem zefektívnenia procesov posudzovania vplyvov na životné prostredie aj justičná reforma a že aj v najvyšších samosprávnych justičných orgánoch prebieha prebieha v princípe politická diskusia o charaktere slovenského súdnictva, pričom predseda Súdnej rady je reprezentantom politicky angažovaného prúdu súdnictva, ktoré sa snažila do praxe zaviesť exministerka Mária Kolíková, ktorá je z rovnakej politickej strany ako Richard Sulík a stala sa členom jeho strany práve v období keď Richard Sulík viedol svoju antikampaň najintenzívnejšie. Absurdita tejto situácie je neúnosná; ZDS odmieta, aby bolo rukojemníkom takéhoto politikárčenia a takéhoto výkonu verejnej správy.

Nová vláda tak bude musieť zabezpečiť aplikovateľnosť tejto legislatívy. Je len iróniou osudu, že to boli predstavitelia strany SMER a HLAS, ktorí v roku 2014 prijali uvedenú legislatívu a teraz budú musieť niesť časť spoluzodpovednosti za jej nedodržovanie a súčasne budú musieť zabezpečiť znovu súlad štátnej správy v tejto oblasti.

Z hľadiska právnej zodpovednosti, uplatňuje sa zákon o zodpovednosti štátu za škody. Tej sa môže domáhať ten, komu v dôsledku nesprávneho výkonu štátnej správy vznikne škoda.

Je nepochybné, že kvalita a štandard verejnej správy v oblasti životného prostredia má zásadný vplyv na viaceré ústavou, medzinárodnými dohovormi a Európskym právom garantovanými základnými právami. Je nepochybné, že činnosť ekologického spolku pôsobiaceho v oblasti presadzovania práva životného prostredia je želanou činnosťou a plne legítimnou činnosťou ako v jednotlivo tak aj systémom a celospoločenskom poňatí.

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

♥ Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí. ♠ S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku vyjadríme. ♦ Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk; listiny v papierovej forme nezasilať. ♣ Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy slovensko.sk.

★ **Zásady Integrity konania ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

☆ **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk).

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
sídlo: Rovnianska 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava
office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava
+421 907 901 676
www.samospravydomov.org
www.enviroportal.org
www.climaterealityproject.com

Informácie o preposlanej správe:

Odosielateľ: Okresný úrad Košice

Adresát: Združenie domových samospráv, o.z.

Dátum a čas uloženia v schránke: 27. 9. 2023 14:15:17

Predmet správy: Rozhodnutie

Značka odosielateľa: OU-KE-OSZP3-2023/036240-015

Značka prijímateľa:

Obsahom tejto správy je 1 elektronický dokument.

Zoznam elektronických dokumentov:

COO.2176.131.3.4438603.html

Táto správa bola preposlaná z elektronickej schránky.

Táto správa môže obsahovať dôverné alebo súkromné informácie. Ak nie ste určeným príjemcom tejto správy, informujte nás o tom a správu ihneď odstráňte. Akékoľvek zverejnenie, rozmnožovanie alebo iné používanie tejto správy neoprávnenými osobami je zakázané. Odosielateľ tejto správy zároveň nezodpovedá za škody, ktoré môžu vzniknúť v súvislosti s preposlaním správy cez internet.